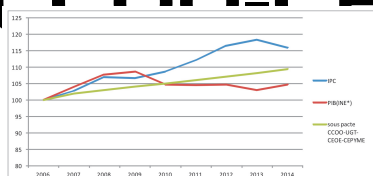

<http://aficccat.org/spip.php?article10952>

Es prepara un nou atac contra els salaris. Comunicat davant l'imminent pacte CCOO-CEOE-UGT i CEPYME

- Àmbits d'actuació - Comunicació -
Publication date: dijous 26 de febrer de 2015

Copyright © CGTCatalunya.cat - Tous droits réservés

ES PREPARA UN NOU ATAC CONTRA ELS SALARIS Comunicat davant l'imminent pacte CCOO, UGT, CEOE i CEPYME

Aquesta setmana diversos mitjans de comunicació s'han fet ressò d'una informació que si es confirma és altament preocupant i una mala notícia pel conjunt de la classe treballadora: els sindicats CCOO i UGT i les patronals CEOE i CEPYME estan tancant un acord pel qual desvinculen l'actualització dels salaris de l'evolució del cost de la vida (IPC) i el vinculen, per primer cop a l'Estat espanyol, a l'evolució del PIB. El possible acord, segons ha transcendit, forma part de l'acord de negociació col·lectiva (2015-2017) que aquests dos sindicats estan a punt de tancar amb la patronal. Planteja augments d'un 1% dels salaris en el cas que el PIB creixi per sota el 2% l'any 2015 (l'escenari més probable) i de l'1,5% en el cas hipotètic que el creixement del PIB sigui superior.

A l'espera de conèixer més detalls del possible pacte, des de la CGT de Catalunya considerem que constitueix una agressió de primer ordre al conjunt de la classe treballadora, atacant a allò que ens és bàsic per a poder viure: el nostre sou. En el marc del capitalisme, el salari és el preu pel qual ens veiem obligats i obligades a vendre la nostra força treball totes aquelles que no disposem de mitjans de producció. Per això és essencial definir la capacitat que un salari té d'adquirir béns per a resoldre les nostres necessitats quotidianes. I aquesta capacitat es defineix en la relació que hi ha entre el nostre sou i el preu de la resta de béns. Per aquesta raó és tant important la vinculació dels sous amb l'IPC, ja que aquest mesura el valor real del salari. Quan més puja un sou per sobre la variació de l'IPC més creix el salari real i, en paral·lel, es retallen les plusvàlues dels empresaris, que són una mesura quantitativa de la nostra explotació.

Per aquesta raó el pacte esmentat trenca la base sobre la qual s'han definit les relacions entre empresaris i treballadors/es durant les darreres dècades. En desvincular els sous del seu poder d'adquirir mercaderies i bens de consum en el mercat capitalista, es renuncia a fer servir la lluita pel salari com una manera de millorar les condicions de vida dels i les treballadores i reduir el grau d'explotació que patim. Aquesta setmana sembla que els dos sindicats majoritaris, a petició de la patronal, ho han fet i a punt de firmar-ho.

Per una altra banda, més enllà de consideracions econòmiques, una revisió de l'evolució del PIB i l'IPC al llarg dels darrers anys ens mostra que si aquesta mesura s'hagués aplicat, els i les treballadores hauríem vist devaluar-se encara més els nostres salaris reals. Considerant les dades oficials sobre la variació del PIB i de l'IPC, entre l'any 2006 i el 2014 aquest mètode d'actualització dels sous hauria pujat els salaris un 9% acumulat, mentre que l'IPC hauria experimentat un augment de quasi el 16%. És a dir, hi hauria hagut una pèrdua de poder adquisitiu dels salaris de més del 6,5% i que en el cas de Catalunya s'agreuja amb l'IPC Català històric pel major augment del cost de la vida dels preus de consum. Només l'any 2014, amb un comportament excepcional de l'IPC, l'esvoranc entre l'augment de l'IPC i l'increment dels sous definit d'aquesta manera hauria disminuït.

Gràfic de l'evolució de l'IPC i el PIB (any 2006 = 100), així com l'evolució que haurien seguit els salaris calculats en base la nova forma d'actualització.

Segurament els propers dies els aparells de comunicació i propaganda de la patronal i de CCOO i UGT ens reiteraran que aquesta sortida és bona pel 2015, atenent les previsions d'inflació i d'augment del PIB. Caldrà esperar a finals d'any per a veure com es concreta el balanç, però justificar un canvi tant important a partir d'una situació conjuntural mostra una gran ceguesa política, en el millor dels casos. Al respecte, convé tenir en compte alguns elements:

- ▶ L'Economia d l'Estat espanyol tradicionalment ha estat inflacionista i, tret d'alguna excepció molt puntual, com els anys 1999 i el 2014, l'augment del PIB ha estat sempre inferior al de l'IPC.

- ▶ Les dades també demostren que quan el PIB creix més la inflació es dispara, creixent a un ritme molt més alt que el primer. Per tant, un hipotètic augment de l' 1,5% dels sous quan els preus puguin estar pujant un 3, 4 o 5% suposa (suposarà) una clara pèrdua de poder adquisitiu.
- ▶ L'actual inflació negativa sembla conjuntural i en part vinculada a la caiguda del preu del petroli que segurament no se sostindrà de manera perllongada, ja que té a veure amb factors puntuals de la política internacional. En paral·lel, el BCE està començant a implementar mesures monetàries per a fer pujar novament els preus. Per tant, és previsible que en breu abandonem aquest escenari deflacionista i entrem a escenari d'estamplació econòmica i amb augment desbocat de preus i de l'IPC. La patronal ho sap i per això promou aquesta mesura.
- ▶ A data d'avui, l'acord no té confirmada cap clàusula compensatòria. En cas que al final se n'incorpori alguna, per exemple, motivada per una alça elevada de l'IPC, tot sembla indicar que aquesta introduirà supòsits de complexa quantificació i deixarà al marge compensar la part d'augment de l'IPC motivada per un encariment dels hidrocarburs. En definitiva, tot indica que matisarà molt mínimament aquest atac als salaris i la pèrdua de poder adquisitiu i contribuir a l'augment dels treballadors empobrits i precaritzar les

Una altra vegada estem davant d'un acord altament lesiu cap els nostres interessos com a classe treballadora. Una altra vegada la imatge conjunta dels caps de CCOO i UGT junt amb els de les patronals CEOE i CEPYME ens anuncien males notícies a la majoria de la població.

Des de la CGT de Catalunya fem una crida al conjunt dels treballadors/es a no acceptar aquesta nova imposició. Hem de fer sentir que el sindicalisme servil no ens representa. I hem de fer saber a la patronal que davant d'aquesta agressió tant important no ens tindran dòcils. El temps d'esperar drets s'ha acabat; ara ens pertoca prendre'ls.

Secretariat Permanent del Comitè Confederal de CGT Catalunya

Barcelona, a 26 de Febrer de 2015

Més informació:

- ▶ [ABOUT.ME CGT CATALUNYA](#)